

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. lipca 1918.

Prese: *M* 245. Rozporządzenie, w sprawie obrotu nasieniem.

245.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności z dnia 1. lipca 1918,

w sprawie obrotu nasieniem.

Na zasadzie § 4. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 235, (zmienionego i uzupełnionego rozporządzeniem z dnia 17. czerwca 1918, Dz. u. p. Nr. 216), rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy tego rozporządzenia mają zastosowanie do zboża i owoców strączkowych, przyczem po myśli rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 235, uważa się za zboże: pszenicę, orkisz, żyto, jęczmień, hreczkę, owies, proso i kukurydzę; za owoce strączkowe: groch, fasolę, soczewicę, wykę, dziki groch i łubin.

Zboże.

§ 2.

Rozróżnia się cztery kategorie zboża do zasiewu, a mianowicie:

- a) nasienie własnego zbioru (nasienie oryginalne),
- b) pierwszy plon uzyskany z nasienia własnego zbioru,
- c) dalszy plon i gatunki krajowe,
- d) nasienie zwyczajne.

§ 3.

Kategorie, wymienione w § 2. pod a, b i c, podlegają postępowaniu badawczemu, które przeprowadzają powołane do tego przez Ministerstwo rolnictwa komisje uznawcze dla nasion; komisje te postępują przytem według wskazań udzielonych im przez Ministerstwo rolnictwa.

Komisje uznawcze dla nasion, upoważnione do uznania nasienia, będą ogłoszone przez Ministerstwo rolnictwa.

§ 4.

Uznane nasienie własnego zbioru może być sprzedane z wolnej ręki, jednakże zawsze tylko w imieniu wojennego zakładu obrotu zbożem i tylko przez tych hodowców, których Ministerstwo rolnictwa na wniosek właściwej komisji uznawczej dla nasion do tego upoważni i wojennemu zakładowi obrotu zbożem wymieni.

Hodowcy, którzy zamierzają uczynić użytek z tego upoważnienia, mają swe podania wystosowane do Ministerstwa rolnictwa wnieść do komisji uznawczej, powołanej do postawienia wniosku, i podać w tem podaniu dokładne oznaczenie miejsca uprawy (miejscowość, pocztę i stację załadowania) oraz rodzaj, gatunek i w przybliżeniu ilość nasienia.

§ 5.

Na podstawie udzielonego zezwolenia mogą hodowcy żądać za sprzedawane nasienie własnego zbioru prócz ceny objęcia, ustalonej w § 1. rozporządzenia z dnia 27. czerwca 1918, Dz. u. p. Nr. 235, nadto za pszenicę lub orkisz, żyto i jęczmień

dodatku, a to przy hodowli indywidualnej aż do 45 K, zaś przy masowej hodowli wyborowej aż do 35 K, za inne gatunki zboża dodatek aż do 30 K przy hodowli indywidualnej, zaś do 20 K przy masowej hodowli wyborowej od każdego 100 *kg*.

§ 6.

Uznane nasienie własnego zbioru wolno sprzedawać tylko w naczyniach (workach itp.) zamkniętych (plombowanych) przez komisję uznawczą, względnie przez ustanowione przez nią organa.

Należytość za umieszczenie zamknięcia każdego naczynia (worka itp.) ustanawia się na 10 h. Hodowca winien nadto pokryć normalne koszty podróży plombującego organu.

§ 7.

O każdej sprzedaży uznanego nasienia własnego zbioru winien sprzedawca donieść najpóźniej w ciągu trzech dni istniejącej w kraju filii wojennego zakładu obrotu zbożem, wymieniając kupującego.

§ 8.

Uznane nasienie wymienionych w § 2. pod *b* i *c* kategorii może posiadać sprzedawca tylko przez wojenny zakład obrotu zbożem podanym mu do wiadomości kupującym; ma on przytem dostarczyć dowodu dokonanej uznania (§ 3.).

§ 9.

Na podstawie oferty kupującego, którą się ma przedłożyć wojennemu zakładowi obrotu zbożem, może posiadacz za nasienie domagać się po myśli § 8. od każdego 100 *kg* prócz ceny objęcia, ustanowionej w drodze rozporządzenia przy pszenicy lub orkiszu, życie i jęczmieniu dodatku do 27 K za pierwszy plon, zaś dodatku do 23 K za dalszy plon i gatunki krajowe, przy każdym innym gatunku zboża dodatku do 12 K za pierwszy plon, zaś dodatku do 8 K za dalszy plon i gatunki krajowe.

Dodatki tych można żądać przy zbożu ozimem, do dnia 15. grudnia 1918, zaś przy zbożu jarem i pszenicy przewódce do dnia 31. maja 1919.

Należytości przypadające komisjonerowi wojennego zakładu obrotu zbożem i samemu zakładowi, ponosi kupujący.

§ 10.

Uznanego nasienia (§ 2., *a*, *b*, *c*) zboża ozimego, zboża jarego i pszenicy przewódki wolno przed ustanowionymi w § 9. terminami używać tylko do uprawy.

§ 11.

Nabywca uznanego nasienia (§ 2., *a*, *b*, *c*) ma przy nasieniu własnej hodowli sprzedającemu, zaś przy innym uznanem nasieniu odnośnej filii wojennego zakładu obrotu zbożem złożyć pisemne oświadczenie z obowiązkiem dostarczenia z pozostawionemu mu do uprawy nasienia własnego zbioru takiej ilości, jaka odpowiada ilości zakupionej. Od tego obowiązku następuje zwolnienie o tyle, o ile przez zakupno uznanego nasienia została uzupełniona jedynie ilość, należąca się odnośnemu gospodarstwu.

§ 12.

Wymiana nasienia pomiędzy zaopatrującymi się nasieniem własnym (nasieniem własnego zbioru) dozwolone jest w obrębie jednej i tej samej gminy za zgodą naczelnika gminy, pomiędzy różnymi gminami jednego powiatu politycznego za zezwoleniem politycznej władzy powiatowej a pomiędzy gminami różnych powiatów politycznych lub krajów za zezwoleniem politycznej władzy krajowej, względnie politycznych władz krajowych.

Przy takiej zamianie można za lepszy towar umówić się o nadpłatę do 3 K za 100 *kg*, niezależnie od wyrównania różnicy pomiędzy cenami objęcia obowiązującymi dla różnych gatunków zboża.

Urząd powołany do udzielania zezwolenia winien o udzieleniu każdego zezwolenia zawiadomić jedynie wojenny zakład obrotu zbożem.

Owoce strączkowe.

§ 13.

Przy nasieniu wymienionych w § 1. owoców strączkowych rozróżnia się dwie kategorie a mianowicie

- a) uznane nasienie.
- b) zwyczajne nasienie.

§ 14.

Uznanie (§ 13. *a*) skuteczniają komisje uznawcze dla nasion (§ 3.), powołane do tego przez Ministerstwo rolnictwa.

Przy sprzedaży można żądać za uznane nasienie tytułem dodatku w najwyższym wymiarze do 25 procent ceny objęcia, ustanowionej w drodze rozporządzenia dla odnośnych owoców strączkowych, do dnia 15. czerwca 1919 tej kwoty, którą właściwa komisja uznawcza dla nasion uzna za odpowiednią.

Sprzedaż odbywa się tylko przez wojenny zakład obrotu zbożem.

§ 15.

W ogrodach warzywnych, w których owoce strączkowe hoduje się celem użycia ich jako zielonej jarzyny, można cały plon pozostawionych dla dalszego prowadzenia gospodarstwa nasiennek użyć do zasiewu we własnym przedsiębiorstwie.

§ 16.

Uprawnionym handlowi nasion i korporacyom rolniczym w obrębie państwa może Ministerstwo rolnictwa zezwolić na pobieranie uznanych owoców strączkowych z pewnych oznaczonych przedsiębiorstw na wniosek tej komisji uznawczej dla nasion, która odnośne nasienie uznała.

Ministerstwu rolnictwa zastrzega się oznaczenie w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności tych ilości, jakie mogą być pobrane, tudzież ograniczenie cen dla dalszej sprzedaży.

Ewentualna odmowa następuje bez podania powodów.

§ 17.

W podaniach o zezwolenie na pobieranie (§ 16.), które mają być skierowane do Ministerstwa rolnictwa i wnoszone do właściwej komisji uznawczej dla nasion, wymienić należy: producenta nasion (imię i nazwisko oraz siedzibę przedsiębiorstwa); rodzaj, gatunek i ilość nasienia; dodatek, ustanowiony przez komisję uznawczą (§ 14.), i cenę, jaką pobierać się zamierza przy rozsprzedaży.

O decyzji Ministerstwa rolnictwa zostaną zawiadomione tak osoby, interesowane w sprawie poboru nasienia, jak i wojenny zakład obrotu zbożem.

Zawiadomienie to mają strony interesowane w sprawie poboru okazać na każdorazowe żądanie pełnomocnikom wojennego zakładu obrotu zbożem.

§ 18.

Przy rozsprzedaży można nasienie takie puszczać w obrót tylko w naczyniach zamkniętych, na których ma być uwidoczniiony gatunek nasienia

oraz imię i nazwisko producenta. Owoce strączkowe, pobrane na nasienie, mogą być użyte do uprawy tylko w granicach państwa.

§ 19.

Każdy handel nasion i każda korporacya rolnicza winny prowadzić książkę zapiskową o pobranych do rozsprzedaży ilościach nasion owoców strączkowych, w którejto książce musi być uwidocznione imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania producenta nasion, tudzież granicę cen (§ 16.), ustanowioną przez Ministerstwo rolnictwa dla dalszej sprzedaży.

Władza i wojenny zakład obrotu zbożem mogą przez swych pełnomocników tę książkę zapiskową przeglądać każdej chwili.

Postanowienia ogólne.

§ 20.

Obrót uznanem nasieniem (§ 2., a, b, c i § 13. a) nie podlega żadnemu miejscowemu ograniczeniu.

§ 21.

Nasienie zwyczajne będzie przydzielal wojenny zakład obrotu zbożem po cenach, ustanowionych przez Urząd dla wyżywienia ludności, tym przedsiębiorstwom rolniczym, które nie mogą pokryć swego zapotrzebowania nasienia z własnego zbioru (§ 3. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 235) albo potrzebują nasienia obcego zbioru celem zmiany nasienia. Za takie dobrze oczyszczone nasienie należy dostarczającym je rolnikom w razie jego użycia na zasiew zapłacić dodatek do ustanowionej ceny objęcia, a to w kwocie 10 K przy pszenicy lub orkisz, życie i jęczmieniu, zaś 5 K przy wszystkich innych gatunkach zboża.

§ 22.

Obrót uznanem nasieniem wymienionych w § 2. pod b i c oraz w § 13. pod a kategorii, następnie ocenianie i przydzielanie zwyczajnego nasienia, dostarczonego przez komisjonerów wojennego zakładu obrotu zbożem i zgłoszonego w odnośnej filii, może Ministerstwo rolnictwa poruczyć w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności i po wysłuchaniu wojennego zakładu obrotu zbożem głównym korporacyom rolniczym; przydzielanie uskutecznia w takim razie główna korporacya rolnicza w porozumieniu z filią; w innych przypadkach wojenny zakład obrotu zbożem i jego filie postugiwać się będą

przy wyborze i przydzielaniu odpowiedniego nasienia fachową opinią rad kultury krajowej względnie towarzystw gospodarskich tam, gdzie poprzednie nie istnieją.

§ 23.

Każdy producent nasienia jest obowiązany przy dostawie trzymać się ściśle próbek; ręczy on za prawdziwość oznaczenia gatunków i jakość nasienia.

§ 24.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podpadają pod postanowienia karne § 34. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. maja 1917. Dz. u. p. Nr. 235.

§ 25.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Silva-Tarouca wkr.

Paul wkr.